

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΑΣ

Πώς φανταζόνταν τον ιδανικό άνδρα ή διασημότερες γυναίκες της εποχής μας. Η γνώμη της Μιστενγκέτ. Η περίφημη λαϊκή Ντενφ-Γκρόντον κι' η ανδρική γενειάδα. Ποιόν θεωρεί τέλειον άνδρα ή γυναίκα του προτεσταντού επισκόπου Χουάιτ. Η κερή του «βασιλέως των χρηματιστών» και ο Ντενγκλας Φαίρμπανκς, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΕΡΕΤΕ γιατί οι Άγγλοι λένε την εποχή μας «εύλη σφίνα», δηλαδή «καταλή εποχή»; Γιατί τὰ πιο τρελά πράγματα παύουν σήμερα τερράστιες διαστάσεις και γίνονται περιπεπιδασα και μικρότερα γεγονότα.

Η τελευταία λοιπόν άνοησία που άναστάτωσε την Άγγλία και σὲ λίγο διόλωση την Εύρωπὴ κι' έφτασε στο κορυφωμα του έξωφρενισμοῦ στις Ήνωμένες Πολιτείες, εινε μὰ ερώτησις, την όποιαν υπέβαλε στα έκατομμύρια των άναγνωστών της η μεγάλη άγγλική εφημερίδα «Λόντον Νιούς».

Μὰ ήμερα οι άναγνώστα της είδαν να δημοσιεύεται στην πρώτη σελίδα της με τεράστια γράμματα η προσηροϋδής ένός παγκοσμίου διαγωνισμοῦ με την έξις ερώτησις: Π ὅ ς π ὁ ρ ἔ τ ε ν ἄ ν ε ι ν ε ὁ ἰ δ α ν ι κ ὸ ς ἄ ν δ ρ α ς;. Η καλύτερες απαντήσεις στο ερώτημα αυτό θα έτασαν διάφορα βραβεία από ένα το ὅ ς χιλιάς στερλίνες.

Η απήχσις λοιπόν που είχε αυτός ὁ πρωτότυπος διαγωνισμός, ήσασ κινη το άφάνταστο. Η άγγλική εφημερίδα άναγκάστηκε να οργανώσει ειδική υπηρεσία με ὄχιτω συντακτες και πέντε διατυλωγράφους σ' ένα ιδιαίτερο διαμέρισμα των γραφείων της, για την ταξινόμηση και την έλεγχο των καλύτερων απαντήσεων, η όποιες μετά την δημοσίευσή τους θα βραβειούντουσαν από τους ίδιους τους άναγνώστες με δωροθήματα.

Από αυτές λοιπόν τις αναρίθμητες απαντήσεις που έφτασαν στο Λονδίνο άπ' όλες τις πρωτεύουσες της Εύρωπης και τις μεγαλοπόλεις της Αμερικής, αΐζει τον κόπο να διαλέξουμε μερικές, τις όποιες έδειχναν διάφορες διάσημες γυναίκες της εποχής μας.

Ας άρχισουμε με την απάντησ της Μιστενγκέτ. Η «βασιλίσσα των Παρισίων βεντέττα» περιγράφει ὅ ς εξής τον ιδανικό άνδρα:

«Πρέπει να εινε ὁμορφος, σαν ένας ήρος της αρχαίας Έλλάδος και ήσποτικός σαν ένας πολιμιστής του μεσαιώνας.

» Πρέπει να εινε μεγάλος φιλόδοξος, ὅπως ὁ Καζανόβας, κι' επι πλεον ειλκρινής, πιστός, ευγενής και από πάντων λάρα πολύ συμπληθητικός.

» Πρέπει να ξέρη να εινε καλός φίλος καλός χορευτής και φανταστικός προστάτης των ζώων.

» Πρέπει να έχει χροσίωμα, γιατί χωρίς αυτό ένας άνδρας εινε χειρότερος κι' απ' εκείνον που σκαπεί τις γυναίκες.

» Πρέπει να έχει πάντα άφρον εμφάνισι, ένα καρνέ καταθέσεων σὲ μιά μεγάλη Τράπεζα κι' ένα πολυτέλες διαμέρισμα για τις τρελλές περιπέτειες.

» Πρέπει άκόμα να εινε μορφωμένος και καλλιτέχνης. Επίσης να εινε καλός διηγητής, αλλά και καλός άσρατής όταν μελούν οι άλλοι...

» Ὅπως βλέπατε λοιπόν, ὁ ἰδανικός άνδρας... δέν υπάρχει!»

Η συνταγή αυτή της Μιστενγκέτ εινε υπερβολικά απαιτητική και καλά κάνει η... γρηαία βεντέττα, η όποία ὄχι μόνο δέν παραινεύεται, αλλά άναγνωρίζει κι' η ίδια, ὅτι δέν υπάρχει στον κόσμο ένα τέτοιο μοντέλο άνδρος κι' ὄλες αυτές τις φυσικές και ψυχικές αρετές.

Πιό εύκολα μπορεί κανείς να βρη τον τυχερό θνητό ὁ όποιος πλησιάζει τον ιδανικό άνδρα, στην περιγραφή της περιήρημης λαϊκής Ντομφ Γκρόντον, η όποία έχει τα καλύτερα καθάρσιμα αλόγια της Άγγλιας. Για την διόστρη αυτή λαϊκή, ὁ ἰδανικός άνδρας φαίνεται, ὅτι πρέπει να μοιάζη με τον τύπο του Άγγλου: «Δέν ξέρω αν υπάρχει ένας ἰδανικός άνδρας, απάνταί η λαϊκή Ντομφ Γκρόντον. Δέν έτσιε να τον σφανατίσω ποτέ μου. Αν ὄπαρχει ὄμως, δέν πρέπει να περιμένετε να τον βρητε ανάμεσα στους άνδρες που τρέφουν γενειάδα! Δέν μπορώ ούτε να φανταστώ, ὅτι ένας άνδρας, ὄχι μόνο ἰδανικός, αλλά ούτε μόλις ήσπερτός μπορεί να εινε εκείνος που έχει γενειάδα.

» Για μένα, ὁ ἰδανικός άνδρας πρέπει να λάμψη από καθαριότητα, να εινε ευγενής και ικανός να πληρώνη τους λογαριασμούς του.

» Πρέπει να ξέρη να καταλαβανη τις γυναίκες, να έχει μιά βαθειά κι' αληθινή γνώσι του έρωτος και να εινε άφοσιωμένος σὲ μιά μόνο γυναίκα.

» Φυσικά, δέν πρέπει να εινε άσχημος. Αυτό ὄμως μπορεί να το παραβλήρη κανείς καμιά φορά όταν εινε άρκετά έξυπνος.

» Δέν πρέπει ὄπόσο να εινε πάρα πολύ «πυγματώδης» και πνευματώδης, γιατί θα καταντή στο τέλος άναρξος.

» Ὅτε ὄμως πρέπει να εινε ήσπερβολικά ὁμορφος και κομψός, γιατί τότε ὄ' άμερῶνη πολλές ὄρες στην τοιαύτητα του και, με την αλήθεια, δέν θα διαφέρη παρά πολύ λίγο από μιά γυναίκα.

Υπάρχουν ὄπόσο και γυναίκες, η όποιες δέν κρίνουν έναν άνδρα από το παρῳσιαστικό του. Αυτές δέν τις νοιάζει αν έχει μακρὰ γενειά, σαν τον Ραιμπερανὴ Τεγκρό, η αν ξυρίζε και τὰ μαλλιά του άκόμα, σαν Γερμανός κροφτόσορας.

Ο ἰδανικός άνδρας για τη γυναίκα του προτεσταντού επισκόπου Χουάιτ, την κυρία Άλινα Χουάιτ, εινε από πάντων ὄδοξοιμα έναρξτος και εὐσεβούς άνθρώπου. Προσέξτε ὄμως. Πριν διαβάσετε την απάντησ της, φροντίστε ν' άποκρινίετε από κοντά σας κάθε εθ-θραστο και πολύτιμο άντικείμενο, γιατί από τὰ νετρα που θα σας πείσουν, μπορεί να ξεθωιάνετε επάνω σ' αυτό.

«—Ένας άνδρας εινε τόσο πιο τέλειος, λέει η γυναίκα του επισκόπου Χουάιτ, ὅσο πιο πολύ αγαυαίει το σπίτι του και την εκκλησία. Ο ἰδανικός άνδρας εινε εκείνος, ὁ όποιος άποφρύνει κάθε μάταιο πειρασμό του κόσμου ποτουν και άφερῶνη κάθε στιγμή της ζωής του για την ήθική του τελειότητα. Αν εινε παντρημένος, πρέπει ν' άμερῶνη τις ὄρες που δέν εργάζεται, στη γυναίκα του και στην οικογένειά του.

» Δέν πρέπει να πίνη και δέν πρέπει να καπνίζη.

» Δέν πρέπει να πηγαίνη στο θέατρο, στον κινηματογράφο, στο καφετίνο και στα κέντρα, όπου χορεύουν οι άμαρτωλοί.

» Πρέπει να πηγαίνη στην εκκλησία δυό φορές κάθε Κυριακή και να περνή την ὄπολυτη ήμέρα του με την άνάγνωσι της Βίβλου.

» Μόνο ένας τέτοιος άνθρώπος μπορεί να εμπνεύση έναν μεγάλο και βαθύ έρωτα σὲ μιά γυναίκα.

Κάθε σφάλλο, ὅπως βλέπετε, εινε περιτό

Ο Ντοβγκλας Φαίρμπανκς και η Μπεμπέ Ντάνιελς, στην άθλητική ταγία τους.

Για να σας ενχαρητίσουμε, παραθέτουμε και την απάντησ της μίς Ροθ Μάρκφρεσον, της κόρης του «βασιλέως των χρηματιστών» του Νέου Κόσμου. Η μίς Ροθ, η όποία εινε μιά νεαρά κι' ὄμορφη Άμερικανίδα δεκαοχτώ χρόνων, πρωαθλήτρια του τένις, θεωρεί ὅ ς ἰδανικών άνδρα τον τύπο του φιλάθλου Λόν Ζουάν, τον όποιον ενσαρκώνει ὁ Ντοβγκλας Φαίρμπανκς στο τελευταίο του φιλμ το «Reaching for the Moon», ὅπου έχει ὄ ς κρωιναῖος του την γοητευτική Μπεμπέ Ντάνιελς, η όποία αντιπροσωπεύει αντίξια τον τύπο της ἰδανικής γυναίκας ὄμορφιάς.

Ο ἰδανικός άνδρας λοιπόν για την κόρη του «βασιλέως των χρηματιστών», πρέπει να εινε ὅπως ὁ Φαίρμπανκς:

«—Να εινε φιλάθλος και να έχει πλάστικό σώμα άρχαίου αθλητοῦ.

» Να εινε ζωηρός, εὐκρινής και δυνατός και να έχει ήλωσημη-

μένο δέμα και γελαστά μάτια.

» Νά είνε κομψός με άφελεια, νά χορευή, δίχως νά κουραστή, άπ' τόν βράδυ ώς τά ξημερώματα και νά μπορή μάλιστα, όταν τόν προκαλέση ή άγαπημένη του σ' ένα Μαροαθώνιο χορού, νά δεχθή τήν πρόσκλησί της.

» Νά είνε περιζήτητος από τίς γυναίκες και νά κάνη τούς άνδρες νά τόν μιμούνται και ν' ακολουθούν τή μόδα του.

» Νά είνε άφοσιωμένος στη γυναίκα του ή άν είνε άνάπαντος, νά λατρεύη, όπως ο Ρωμαίος τήν άγαπημένη του.

» Νά είνε ο καλύτερος από τούς φίλους του, ο πιο πλούσιος, ο πιο εύθυμος κι' ο πιο γερός.

» Ν' άντέχη σ' όσα κόβονται κι' άν πει και νά ξερή νά «πιλοτάρη» αεροπλάνα.

» Τέλος, νά μπορή με τή φροιά του ν' άπωστομάνη τούς αντάλλους του.

Έχει άραγε όλα αυτά τά εξαιρετικά προτερήματα ο Ντουγκλας Φαίριμπανκς; Δέν είμαστε σέ θέση νά δώσουμε καμιά απάντησι. Το μόνο που μπορούμε νά πούμε, είνε ότι ο ιδανικός άνδρας για τήν μίς Ρουθ Μάρκφελτον είνε ο οποίος άναυδώς πού άρσσει σήμερα στις Άμφισωάνδες.

» Άς καταργήσουμε τώρα στη φρόνησι απάντησι τής τομηκής έξερσητηρίας Ντόρθου Μ.Σ., ή οποία άνατριχιάζει από τή φρίκη μπροστά σ' ένα τέτοιο φαινόμενο.

«Είδι νά μή μάς τύχη, λέει, νά συναντήσουμε ποτέ τόν ιδανικό άνδρα. Άλλωστε έχω τή γνώμη, ότι δέν υπάρχει σ' αυτόν έδώ τόν μαγευτικό κόσμο μου, ο οποίος είνε γεμάτος από άτελη πλάσματα. Άν ήπληξε ένας τέτοιος άνδρας θα ήταν άνυπόφορος.

» Ένας ιδανικός άνδρας θα ήταν σωστή συμφορά! Συλλογισθήτε τήν φρίκη νά έχη κανείς στο σπίτι του έναν άνδρα άπόλυτος τέλει, ο οποίος κάνει πάντα ό,τι πρέπει κι' ο οποίος δέν έχει ούτε το παραμικρό ελάττωμα! Φαντασθήτε έναν άνδρα, με τόν οποίο δέν θα μπορούσατε ποτέ νά μιλάσετε. Έτσι και για ένα δεινρότατο κι' ο οποίος δέν θα σάς έκανε ποτέ νά διαγώσετε τά χείλη σας άπ' τόν πείσμα! Για φαντασθήτε τόν άν μπορείτε; Έγώ όμολογώ, ότι δέν μπορούσα νά τόν φαντασθώ ποτέ μου!

Θέέ μου! Πόσο εντυπωσιμένες είμαστε έμεις ή γυναίκες πού δέν βρίσκουμε έναν ιδανικό άνδρα!»

Παρόμοια μπορεί νά πη κανείς είνε και ή απάντησις πού έστειλε ή πασίγνωστη Άμερικανίδα μυθιστοριογράφος, Άννίτα Λούις.

«Τό καλύτερο πού έχουμε νά κάνουμε, απαντάει ή διάσημος συγγραφέας, είνε ν' αποφεύγουμε όσο μπορούμε τίς συνταγές και νά δεχόμαστε τούς άνδρες όπως είνε.

» Πολλές φορές, εις τίς γυναίκες λατρεύουμε έναν άνδρα άκριβώς για τά ελαττώματά του και τόν μισούμε για κάποιο άνυπόφορο προτέρημά του.»

Καθώς βλέπετε υπάρχει πολλή... γυναικεία φιλοσοφία σ' αυτή τήν απάντησι. Ξερετε όμως ποιά άπ' τίς γυναίκες πού έλαβαν μέρος στον διαγωνισμό, πήρε τόν πρώτο βραβείο; Τό πήρε ή Άγγλίδα άεροπόρος Άμμ Τσόνσον με τήν έξις απάντησι, πού είνε ή πιο άπλη, ή πιο έξυπνη κι' ή πιο άληθινή:

«—Ο ιδανικός άνδρας είνε σάν τόν α ν δ ρ α μ ο υ σ .»

Μιά τόσο χαριτωμένη και λογική απάντησι, άξιζει, μα τήν άλήθεια, χίλιες στερλίνες!

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

- 'Ο σιωπηλός πρόγος είνε ο έκφρασματώτερος.
- Άνθρωποι πού επιμένουν νά μιλούν αυτοί πάντοτε, χωρίς νά δέχονται καμιά αντίρρησι, είνε καταδικασμένοι νά πεθάνουν στο σκοτάδι τής άμαθείας.
- 'Η πολυτέλεια τών τάφων, είνε ή ύπερηφάνεια τής θλίψεως.
- 'Η εύγενείς φυχές έχουν ύπερήφανες θλίψεις και κομψές χαρές.
- 'Η όμορφιά είνε ή άσφαλιστική παγίδα τού ανθρωπίνου πνεύματος.
- 'Ο καθένας κατέχει τήν έννοια τού δικαιώματος και τής υποχρέωσης. Τό δικαίωμα όμως τó κρατάει για τόν έαυτό του, ενώ τίς υποχρέωσης τίς φορτώνει στους άλλους.
- Καλό είνε νά μήν απομακρύνεται κανείς από τά καθήκοντά του, άλλ' ακόμα καλύτερο νά μετανοή και νά ξαναγεννηθί σ' αυτά, άν τυχόν άπομακρύνθηκε.
- Είνε άδύνατο νά νικήσης τά πάθη με τά λόγια. Γιατί τó πάθος είνε ευφραδέστερο από κάθε γλώσσα.

Ο ΣΤΙΧΟΣ

**ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ
ΣΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΩΡΑΙΑΣ ΑΘΗΝΑΙΑΣ ΚΥΡΙΑΣ**

I

Ξανθές με τ' άγριόζαυρα, γλυκεία με τούς χαμάνις
 στον κόσμο άνθοισ ή άνευμέναις,
 θραϊσί με τά βίσινα και με τή μαύρη πήχη
 άνθοισ στον κόσμο αυτόν οι στίχοι.
 Άίτοι πλουτίζουν τή ζωή, τά νεύρα και στολίζουν
 κι' όταν αζομα δέν άξίζουν.
 Βρίσκουμε άλλη θραϊκή και παύχονι χάραις ένεκε
 άπ' τίς δροσολογιστες παρθένας,
 όπου μάς δείχνουν τή ζωή σάν έξζηρησέ είκόνα
 στεφανωτή μ' άκτινωτή κορώνα.

II

Γνωρίζω μια πώχει έμορφιάς κι' έχει στολίδια τόσο
 πού τά φημίει κάθε γλώσσα.
 Έχει τή χάρι τή λευκή — μου λέει τó περισσότερο —
 με τή θωριά ή ψυχή της ταύρι.
 Έχει τή χάρι τή γλυκεία — μου τάλχει πει τ' άρμον —
 με τó χαμόγελο σαλαβόνι.
 Έχει τή χάρι τήν κρυφή κι' ο ποιητής μπροστά της
 ρωτά: Πού τάχει τά φτερά της;
 Γνωρίζω μια πώχει έμορφιάς και πλούτη και στολίδια
 ... ο στίχοι, ψυφιστεί τó στην ίδια!

K. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Γλυκεία μου μαυρομάτα άπ' όπου με ληρημόνησαι
 έχλώμασε ή θωριά μου, μ' άνηθήσαν τά νεύρα...
 Γλυκεία μου μαυρομάτα
 με βλέπουν και λιπούνται γειτόνοι και γειτόνισσαι.
 Με βλέπουν και λιπούνται γειτόνοι και γειτόνισσαι
 μα γώ ξαγομπτισμένος μέσα στους δρόμους τρέχω
 και γατρεία δέν έχω,
 γλυκεία μου μαυρομάτα, άπότου με ληρημόνησαι.
 Γλυκεία μου μαυρομάτα, άπότου με ληρημόνησαι
 βαρέθηκε ή καρδιά μου τόν κόσμο τόν άπώστο...
 Άν τύχει και πεθάνω
 νά μή με λυπηθήτε, γειτόνοι και γειτόνισσαι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΚΑΡΜΑ

Ο παιδεύς τού Άνημπορου με πήρε πές άργά
 σά γλυκοφιλείν ή θανή τού Άποστεινού τά ρόδα.
 Κι' ο άγέρας μοσκοβολιστά στους κλώνους έτοι ενόδα
 πού μάριαν ή νοσταλγία λές, τά πηχτά δεντρού;
 Κι' έντός μου έσπαστή μοναχιά ή Έλπίδα κι' ή Χαρά
 γιατί στό σύστημα πλασιό, πλασιό γραμμένο τούδα
 τó Λυγίζω κι' Άνελο και τού Καιρού τή ρόδα,
 τά χερσάκι τ' άδύναμα και τά λυπητερά...
 ... Και σάν άσκόθη τού βαθεού μεσονυχτιού ο θηπιος,
 και χίμησε άπ' τά πέλαγα γορη και ποντισόρα
 (Κουρσάρος γνοποκρινός) ή καταλήτρα μύου,
 χύθη έντός μου φώσαν έρμιά κι' ώσαν άποθιαμός
 τού πέλαου τó τρεκάμισο και τών δεντρούων ο σάλος.
 Κι' εστα πώς τήμ' όλόφρανος, Κι' ούτε κανένας άλλος...

N. ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ

ΤΑ ΠΟΥΔΙΑ

Παιός τάχα σός δασκώλεψ, ώ άθωκοι τραγουδιστάδες
 κι' όπου δεντρο ή κλαδοφυλλο κι' όπου περιολοιάδες
 τó μαγκό σας λάλημά, τóση σκοπατά άρμονία;
 Άν έννοιασε τó κάθε αύτά, κάθε μουσική ούφρανα
 ροφούνε τά περιέγυρα κι' ήδονικά μεθούνε,
 δέν θα βρισκότανε φυχές νά μήν άνθοβολούνε.

ΙΣΚΙΟΙ

Ίσκιοι έδώ ως ροδόφυλλα, παρέχει μολυθένιο
 ίσκιοι γοργοτεροχούμενοι κι' άργοι και καρφαιμένοι
 άγγιχα χάρδια τών ματιών και τών καρδιών τρο-
 (μάρες,
 άπ' τά αιδέρια ροβολούν ή Χαρές κι' ή Λαχτάρες
 κι' από στερές και πέλαγα τίς σένοιον, λές, οι
 (άνέμοι
 μέσ' στην άνθροπικνη ψυχή, πού λαχταρά και τρέμει,

M. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

